Ч. 176. Неділя 5 (18) серпня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 в ц. к. Староствах в провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Вибори а конскрипция. — Рух виборчий. — „Pest Lloyd“ о осінній сесиї Ради державної. — Зміна ґенералів в полудневій Африцї).

Читаємо в Gazet-ї Lwowsk-ій: Серед теперішної акциї виборчої підношено з многих сторін сумнїв, котрий спис населеня, чи з 1890 чи послїдний з 1900 р. повинен бути взятий за основу до переводженя правиборів до сойму з четвертої куриї, а на зборах виборчих підносять против властий закиди з тої причини, що означене число виборцїв, припадаюче після ординациї соймової на поодинокі громади сільскі, наступило на основі спису з 1890.

В виду того треба сказати, що роботи около спису людности з 1900 р. ще не покінчені, а вислїдки того спису не справджені ще і не оголошені урядово покликаним до того орґаном державним т. є. ц. к. Центральною комісиєю статистичною. Подані вже до публичної відомости „провізоричні вислїдки“ спису населеня з 1900 р. не суть урядовою публикациєю а як то з їх натури виходить можуть ще бути всіляко змінені і поправлені, так, що не можна їх було взяти за основу до означеня числа правиборцїв в теперішних виборах. Подібно отже, як при виборах до Ради державної в 1891 р. за основу служив ще спис людности з 1880 р. а не з 1890, так і в теперішних виборах соймових треба було оперти ся на списі людности з 1890, а не на вислїдках спису з 1900 доси ще в рішучій формі не усталених.

Руководячись тими мотивами поручило ц. к. Міністерство справ внутрішних ще заким вибори розпочали ся рескриптом з дня 15 липня с. р. до ч. 5320, щоби при установлюваню числа виборцїв, які громади мають вибирати після §§. 12 і 27 ординациї виборчої соймової, в теперішних виборах принято за основу спис людности з 1890 р., о чім Президия ц. к. Намістництва повідомила ц. к. Староства окружником з 17 липня с. р. ч. 8382.

На зборах в Коломиї, на котрих явив ся також др. Трильовский з своїми прихильниками і відпоручники центрального комітету проф. Шухевич і др. Евг. Левицкий, ухвалено остаточно підпирати кандидатуру селянина Івана Дорундяка з Кійданець та вибрано комітет з 10 народовцїв і 10 радикалів. В тім самім окрузї кандидує др. Дудикевич, а з польскої сторони висувають кандидатуру кн. Пузини з Пядик. — В Богородчанщинї виступають три кандидати: др. А. Коцюба, проф. учительскої семинариї в Станиславові, о. Бариш з Угринова і Олекса Барабаш дяк зі Старих Богородчан. — В бучацкім окрузї з польскої сторони ставлять кандидатуру Артура Цїлецкого а др. Крижановский і Вол. Гнївош зрекли ся своєї кандидатури.

Віденьский кореспондент Pest Lloyd-а говорячи о осінній сесиї Ради державної каже між иншим: Президент міністрів заявив вже нераз, що справи народні буде порушувати лиш в порозуміню з обома сторонами: з Нїмцями і Чехами. Щоби пізнати як сумно представляють ся відносини в обох таборах — треба пригадати собі найновійшу фазу угодової акциї моравскої. О новім видвиганю справ народних не може тепер бути й бесіди. Правительство буде старати ся забезпечити Радї державній як найплодовитійшу сесию осінну а внаслїдок того обмежити справи ческого сойму до мінїмум. Раду державну ждуть великі задачі. До залагодженя єсть ще буджет на 1901 рік, з котрим повинен бути ухвалений майже рівночасно буджет на р. 1902, щоби остаточно можна було увійти в нормальний хід щорічного буджетованя. В дискусиї можуть що правда виринути поодинокі справи народно-політичні, котрих годї уникнути; але справ тих не треба лучити разом з великими задачами загально-австрийскими; суть то справи поодинокі і треба їх трактувати яко поодинокі після конкретних потреб на основі обєктивного порозуміня“. Яко дальші задачі парляментарної роботи наводить кореспондент залагодженє автономічної тарифи митової і угоду угорску а кінчить висказом, що цїлию правительства буде й на дальше відвертати о скілько можна Раду державну від справ национальних а займати єї справами економічними.

Вже від півтора року, бо від часу коли Кронє дістав ся в неволю Анґлїйцїв, заповідають они що тиждня, що війна вже кінчить ся, а тепер по виданю проклямациї Льорда Кіченера, противної всякому людскому праву, говорять вже, що до місяця війна таки вже напевно буде скінчена а тогди льорд Кіченер верне домів і передасть команду якомусь низшому ґенералови. Говорять, що команду обійме ґенерал

ЗА ПІЗНО.

(З французского. — Ж. Рікарда.)

То було може яких чотирнайцять днів тому назад, у Бріняка, на селї — того красного пополудня, коли то сонце пускає своє тепле, хоч вже блїдше проминє на той перший легонький холод, що вже звіщає надходячу осінь.

Підчас, коли ми чекали тої години, коли будемо могли витягнути заставлені сіти з хорошої розтоки Марни, котра там повільними закрутасами суне ся почерез сіножата мов би величезна заспана сріблиста змія, балакали ми під великою ясною верандою, переповненою забиваючим запахом ґеліотропу, що вже зачинав вянути. А хороший то собі чоловічок, той Бріняк. Давнїйше був він офіциром при кавалериї, груди у него широкі, лице повне здорової закраски, з чертами трохи кінчастими та з великою сивою бородою. Колись свого часу був то чоловік гуляка, що любив уживати. Увійшов в житє як-раз під ту пору, коли цїсарство стояло на висотї своєї сьвітлости, уживав всюди розкоші, де лиш дало ся та й коли настала република, не думав зовсім розставати ся із солодощами сего сьвіта, бавив ся добре за пана Тієрса та й за Мак Магона, а навіть і за Ґрея. Аж ось сім лїт тому назад сподобалось гостцеви завитати до него.

Єму порадили пити якусь мінеральну воду. Він то й робив при якімсь жерелї, звідки била горяча, не конче пахуча вода, та зійшов ся там з якоюсь Анґлїйкою, такою стрункою і простенькою як красна бамбусова троща. Він виглядав ще дуже добре а мав великий маєток; у неї був лиш дуже маленький. Слїдуючої зими хороша Анґлїйка віддала ся за давного офіцира від кавалериї.

Они мають дитину і суть дуже щасливі. Балакаючи, перейшли ми попри малий сальон, що виходив на зимовий город, і там побачив я в кутику синка мого господаря, Ґастона, що сидів собі чемненько коло стола. Був то любенький чорнявий хлопчина; він пустив перо на стіл і водив очима, повними глубокої задумчивости, за лїтаючими летом стріли ластівками, що крутили ся понад великою муравою та виловлювали рої комарів.

Того красного дня, в тім сальонї, в котрім від ясно осьвітленої веранди нїби ще темнїйше здавало ся, як в палатї дожів, стало менї жаль хлопятка, що мусїв тут сидїти мов би у вязници, і я не видержав та спитав мого приятеля.

— Як ти маєш серце в так красний день казати бідному хлопчинї сидїти в компатї? — А Бріняк сказав на то:

— Мій любий, скоро він навчить ся писати, дам єму спокій, бо єму нема ще пять лїт, а дуже розумний, але насамперед мусить навчити ся писати.... розуміє ся, добре писати.

— Мабуть чи не длятого, що ти сам пишеш як курка лабою, та не можеш сам того перечитати, що написав?

— Та й то була би одна причина: треба, бачиш, не допускати до того, щоби дїти мали ті самі хиби, що нам колись ставали в житю на перешкодї.... а відтак....

— Мій добрий Бріняку, не знаю, чи то від того, що ти за богато сидиш на селї, але менї здає ся, що з тебе став взірцевий чоловік....

Він перебив менї живо:

— Ну, як би й не було, а такий то уміє добре кермувити своїм житєм.... але чи сказати тобі правдиву причину, задля котрої я так дуже на то уважаю, щоби мій синок навчив ся добре писати? То історя ще з тих часів, коли би нїхто не назвав би був мене взірцевим чоловіком.... то вже дуже давно тому, ще в роцї 63. — Тогди було Баден, лиш от собі Баден-Баден, а Монте Карльо було ще лиш малою рибацкою дїрою. Все, що називало ся „шіком“, або що нїби ним хотїло бути, вибирало ся в перших днях липня туди. Я того року лишив ся був в Парижи, бо — але се не належить до річи.... Коротко сказавши, я тогди дуже нудив ся в моїм маленькім помешканю при улици Тетву, аж ось одного дня приносять менї якийсь лист. Хтось жадав від мене гроший, але не в такий спосіб, що нїби хотїв по просту вимусити від мене, або що розписував ся довго о своїм нещастю та обіцював вдячність аж до смерти, і т. д.; нї, в листї було коротко і ясно сказано: Не маю вже анї шелюга; пришли менї зараз 300 франків, щоби я міг заплатити рахунок в готелю, і вернути назад до Франциї і там впорядкувати мої відносини, або ще лїпше, пришли менї 50 люйдорів, щоби я міг якось видвигнути ся....

Літльтон. Тогди також льорд Мільнер стане старшим комісарем для полудневої Африки і адміністратором трансвальскої кольонії. — Мабуть той плян не так борзо здійстнить ся.

Новинки.

Львів дня 17 го серпня 1901.

— Краєва шкільна рада ухвалила перенести: Ангелю Янковску, учительку 1-клясової школи в Стоничцях королівеських, на рівнорядну посаду до школи в Медведю; Брониславу Стефаньску, учительку 1-кл. школи в Раціборску, до школи в Берегах; Кароля Слевского, стар. учителя 4-кл. школи в Лобзові, на рівнорядну посаду до 5-кл. школи в Чорній Веси; Ванду Конопницку, старшу учительку 5-кл. школи жіночої в Радехові, до 5-кл. школи в Ланцуті; Валентого Лятоху, мол. учителя 4-кл. школи в Чхові, на рівнорядну посаду до 2-кл. школи в Каєнцви малій; Миколу Зонкевича, учителя 1-кл. школи в Ганусівцях, до школи в Забережу; Франца Курашевского, учителя 1-кл. шк. в Шафлярах, до 1-кл. школи в Заскалю; Йосифа Шавловского з Заскаля до Шафляр; — зорганїзувати: 1-кл. школу в Шепарівцях, округа коломийского; 1-кл. школу в Хлібовичах вел. „На Горишу“, округа бобрецкого; 1-кл. школу в Жиневі долїшн. окр. долиньского; — вилучити: громаду Холм окр. бохеньского з обсягу шкільного в Сїдльци; гром. Ольшовиції. окр. велицкого, з обсягу шкільного в Сїправю; гром, Солону, окр. бжеского, з обсягу шкільного в Бєнику, і зорганїзувати 1-кл. школу в Солонїй; — перемінити: 6-кл. школу мужеску в Бродах на 3-кл. школу виділову мужеску, получену з 4-кл. школою народною, звичайною; 6-кл. школу мужеску в Снятинї, на 3-кл. школу виділову, получену з 4-кл. звичайною; 4-кл. школу мішану в Перегіньску, округа долиньского, на 4-кл. мужеску і 4-кл. жіночу; 4-кл. школу мішану в Миколаєві, округа жидачівского, на 5-кл. школу мужеску і 5-кл. жіночу в Кутах, окр. косівского, на 6-кл. школу мужеску і 6-кл. школу жіночу; 3-кл. школу мішану в Букївску, окр. сяноцкого, на 4-кл.; 4-кл. школу мужеску в Канчудзї окр. пшеворского, на 5-кл мішану; — одноклясові школи народні на 2-клясові: в Боровій, округа мілецкого; в Жарнівці, окр. мислиницкого; в Росохачу, окр. чортківского; в Явишовицях, округа більского; в Вільхівцях, окр. сяноцкого; в Оріхівції, окр. скалатского; в Рончинї, окр. ярославского.

— Перенесеня. Ц. к. Дирекция почт і телеграфів перенесла асистента почтового Стефана Лянга з Підволочиск до Львова.

— Вписи до самбірскої семінариї учительскої будуть відбувати ся в днях 29, 30 і 31 с. м. Ново вступаючі до семінариї можуть бути приняті лиш на І-ший рік або на курс приготовляючий. Просьба чужих о приняте на висші роки не буде увзглядненя з причини переповненя.

— На фонд для вдовиць і сиріт по священиках львівскої архиєпархії жертвував о. Ігнатий Галька, священик-ювилят і вислужений декан і приходник в Дубківцях, львівскої архиєпархії 1734 Корон.

— Загальні збори деканальних відпоручників львівскої архиєпархії в справі вдовичо-сирітского фонда відбудуть ся у Львові дня 12-го вересня.

— В справі „Рускої бурси реміснячої і промислової“ у Львові подає голова сего товариства п. В. Нагірний в „Ділї“ що слїдує: „На численні запитаня в справі принятя питомців до інститута сего товариства заявляємо, що в сїм роцї не розпоряджаємо новими безплатними місцями по причинї браку фондів. При числї членів около 150 по 4 корони річно (ба навіть і з тих 150 не всї уплатили своїх членьских вкладок) годї більше хлопців в інститутї удержати, а коли і дальше суспільність наша так холодно буде відносити ся до нашого товариства, не єсть виключена можливість, що інститут треба буде замкнути. — Справоздане з діяльности нашого товариства в роцї 1900, розіслано до всїх урядів парохіяльних і сотки до ріжних наших патриотів. В справоздаию тім подали ми зіставлене рахунків і навели спис питомців, і де та чого котрий з них вчить ся, а вкінци просили ми о поміч. Вислїдок того був такий, що навіть кошт друкованя і розсилки того справоздання не покрито тим, що на нашу просьбу прислано з титулу вплат членьских і жертв. — Щоби оминути прикру евентуальність замкненя Бурси, відкликуємо ся і при сїй нагоді до нашої Вп. суспільности і просимо приступати в члени „Рускої бурси реміснячої і промислової“, як також о жертви на еї цїли. Просимо при надходячих празниках і иньших нагодах не забувати на се, що нам потрібний добре вишколений реміснинк і промисловець, а о вибразоване такого старає ся наше товариство. Просимо не забувати на се, що нарід наш не може вже виживити ся при сїльскім господарстві та що обовязком нашим єсть старати ся для него о иньші жерела зарібку, а инакше змарніє, як не тут дома, то за морем. — Жертви і вплати членьскі просимо посилати на адресу скарбника товариства п. Івана Бачиньского, урядника „Днїстра“ у Львові. — При сїй нагоді подаємо до відомости, що товариство наше прийме до своєї бурси кількох питомців за оплатою по 22 К. місячно. Зголошеня такі треба вносити на адресу підписаного найпізнїйше до кінця серпня. Голова товариства *В. Нагірний.*

— Виділ філії „Просьвіти“ в Комарні подав до відомости, що дня 18-го с. м. відбуде ся концерт народний в Веньковій Вишни, а дня 19-го с. м. послїдний концерт в Кунновичах старих. Дохід з обох концертів призначений на Бурсу селяньску в Комарнї. Зваживши гарну цїль концертів, надїємось, що не лишень з Веньковой Вишнї і з Куннович, але з цїлої околицї селяни схотять послухати нашої рускої піснї, гарно обробленого відчиту, та причинити ся бодай маленьким датком до основаня бурси. — При сїй нагоді має собі виділ за обовязок зложити подяку Вcovered. о. С. Кульчицкому, пароховп з Вощанець, за щедру жертву в квотї 40 корон, яку прислав на бурсу, а немеише п. Вельгановп з Городка за жертву 5 корон. — За Виділ філії „Просьвіти“ *Ст. Онишкевич* голова. *В. Петрик* секретар.

— Віче буковиньских учителів. Дня 19-го і 20-го с. м. відбуде ся в салї музичного товариства в Черновцях віче буковиньских учителів. Програма сего віча є слїдуюча. По отвореню віча головою вічевого комітету п. Ісакевичом із Радівців і по виборі президиї прийдуть під обради ось які точки: 1) Ідейна сторона учительского стану. 2) Материяльне положене тутешних учителів. 3) Шкільні власти і їх реформа. 4) Відносини правні учителів. 5) Перепони народної просьвіти на Буковинї і средства до їх усуненя. 6) Організация буковиньского учительства. — На вічу сїм буде витати ся дуже радо гостий із усїх сторін нашого краю із усїх станів. *Комітет.*

— В Інститутї науково-виховавчім під зарядом СС. Василиянок у Львові знайде з слїдуючим роком шкільним уміщене 40 учениць. Тому, що зваж 30 місць вже замовлено, зволять інтересовані родичі чи опікуни дїтий поспішити ся зі своїми зголошенями. Місячна оплата виносить 42 корон. з наукою музики 52 корон. Зголошеня просить ся адресувати на руки: *С. Мария Хоминьска*, Ч. С. В. В. Ігуменя Монастиря і насто-

---

Той лист, — страшенна мазанина — був датований з Баден; підпис такий, що годї его було відчитати. Пробую відчитувати буква за буквою, ломлю собі голову, хто би то міг бути що понаставляв такі кавульки.... та годї, просто неможливо щось відгадати, що навело би мене бодай на якийсь слїд.

В Баденї? Я мав в Баденї яких триста приятелів а з тих триста що найменше дзвіста девятьдесять і девять таких, що готові були пустити й послїдного люйдора.... Але то злощасне імя... чейже прецї можна би его відгадати.

Через два днї я не робив нїчого лиш думав і роздумував над тим, хто би то міг бути, та кождому хто лиш менї попав ся, давав відчитувати той підпис. Та дарма. Кождий здогадував ся инакше.

Можеш собі подумати, як мене то роздразнило. Менї здавало ся, що то було би підлотою не поратувати приятеля грішми.... А що найбільше мене гнївало, то погадати собі, що то погане письмо моглоби походити від когось, кого я дійстно любив.

Я телеграфував до яких десяти або дванайцяти щирих приятелів, але анї один з них не писав того листу.

От я й пішов до знатоків. Один сказав менї, що то імя треба читати Касерніє і то так певно, що він готов би на то перед судом присягати. Другий казав, що того підпису не можна инакше прочитати як Сіктіне, і він так само на то би присяг; третий наконець сказав, що то взагалі ніякий підпис, лиш якесь слово і то слово „дружба...“

Я не знав ніякого анї Сіктіне анї Касерніє.

Я став переглядати спис членів офіцирского кружка, дивив ся до моєї книжки адресової, переглядав одно імя за другим.... Не міг нїчогісенько відшукати!.... На конець взяла мене нїби якась горячка і я вже забув на головну річ, що то розходить ся о поміч для якогось приятеля, а мав на думцї лиш то одно, щоби відгадати само імя.

Аж третого дня, як би менї хтось шепнув до уха, прийшло менї на гадку, що буде найлїпше написати до того готелю, котрий менї подав той нещасливий грач мазайло, щоби менї прислати звідтам спис всїх гостий, які там мешкають. Тогди треба би менї написати до всїх знакомих подорожних в тім готели. То мене успокоїло. А дійстно того менї й треба було, бо я взяв ся був до дїла з такою якоюсь непонятною менї ревностию, як би то щось загадочного або щось злощастного мене до того перло.

Вечером того третого дня ляг я вчасно спати і зараз заснув...

А мушу тобі признати ся, що я тогди, як і впрочім аж до нинїшного дня маю той звичай, що у мене горить через ніч лямпа; дуже не люблю того, бути хоч би лиш на хвильку на потемки.

Отже тої ночи... а то дійстно дивна річ, і мене від того часу, кілько разів то собі нагадаю, бере якесь дивне чувство... тої ночи розбудив мене якийсь дивний шелест оттак, яки щось тихенько тріщало.

Я собі опісля нїколи не міг пояснити, від чого би то походив той шолест; може бути що від погасаючої лямпи, бо я знайшов ся нараз серед темноти... Насамперед щось як би мене зі страху за горло стиснуло... то так у мене завсїгди буває в темнотї... і заким я ще мав час добре очуняти, чую... так, мій любий, то не здавало ся менї, але я таки добре чув... скажеш може, що то велике роздразнене нервів, нехай і так!... отже чую якийсь голос, що тихонечко шепче до мене: Жак Лермініє.

Студений піт виступив на мене і я не міг би був сказати длячого.

В однїй хвили я зовсїм очуняв, схопив ся, засьвітив сьвітло і прочитав ще раз лист з Бадену....

Як то стало ся, що я не міг того імени зараз прочитати? Таже оно таке було ясне як сонце!

Лермініє, той такий любий хлопчище, що то так завсїгди готов був до якоїсь прислуги але трохи шалений, котрого я ще в молодих лїтах дуже був полюбив, а відтак десь стратив з очий. Опісля ми десь знову раз і другий зійшли ся в якійсь закутинї на дорозї житя, де то чоловік оттак лиш на борзї подасть один другому руку та трохи жалістно спитає: „Як ся маєш?... а відтак розходить ся знову може й на богато лїт.

Бідний Жак! Так ми его, бачиш, називали завсїгди в школї Ст. Сір. Ну, дістане своїх тисяч франків! Я подивив ся на годинник: північ вже була минула, отже тепер годї вже що робити, але зараз завтра... І я зараз написав лист з поясненем всего і оправдав ся та вложив гроші і запечатав... І підчас того всего приходив менї заєдно на гадку той тихесенький шепіт, який я чув: то був точнїсенький голос Жака, коли він був чогось дуже роздразнений...

Дивна то річ! як то в нашім мозку згадка відзиває ся, як она з него добуває ся, подумав я собі, та як то стало ся, що я в тій же хвили і до того ще заспаний пагадав собі імя та й голос бідного Жака. І я вдоволений та успокоєний положив ся знову і вже не думав о тім шептаючім голосї серед темноти в тихій комнатї.

ятелька Інститугу. Львів. ул. Зиблікевича ч. 24. В тім же інституті есть опорожнене місце з фундациї кардинала Михайла Левицкого для сиріт по сьвященниках львівскої аепархії, а львівска митроп. Конзистория оповіщує конкурс з речинцем до 25 серпня с. р. Матери або опікуни мають внести конкурс до митрополичої Консисториї і долучити метрику і сьвідоцтво убожества. Перщеньство мають круглі сироти і крайно бідні.

— **Спілка для господарства і торговлі** в Перемишли продає насіне на осінні засіви а передовсім жито „Ваза" і „Триюмф", пшеницю перлівку і пшеницю білу. Дирекция спілки пошукує діловодника до веденя склепу зелїзного і насінного. Подаия належить вносити до дирекциї Спілки.

— **Огородничі курси.** Краєва шкільна рада оголошує, що одержала дозвіл від кравого Видлу, вставити в шкільний буджет окрему позицию на устроєнє огородничих курсів для учителів народних шкіл, буде уряджувати щорічно чотири курси огороднично-садівничі, дальше курс управи тютюну і курс пчільничий, та взиває народних учителів закладати шкільні огороди. Учителі, котрі заслужать ся на тім поли, будуть одержувати з кінцем року по 100 К. нагороди.

— **Огні.** Дня 9 серпня о 5 год. по полудни вибух огонь в Костеневі перемишляньского повіта і знищив 5 загород селяньских наробивши шкоди на 9700 К., котра була до суми 4200 К. обезпечена. Причиною огню діти полишені без дозору. — Того самого дня около 1 год. по полудни вибух огонь в Городници зі стодоли селянина Юрка Грицева, а що була посуха і вітер, то огонь переніс ся на инші будинки і знищив ціле майно 7 господарів. Загальна шкода, обезпечена лиш до 1460 К., доходить до 6500 К. Причиною огню єсть мабуть неосторожність, бо пошкодованого Юрка Грицева виділи на короткий час перед огнем, як він з закуреною люлькою зайшов до своєї стодоли, а незадовго опісля, коли вийшов з неї, вибухнув огонь.

— **Крадіж.** Від якогось часу пропадали в ц. к. Дирекциї домен і лісів всілякі річи, аж наконець всім вже надоїло, коли возьному Шкільникови хтось украв зі столика 140 К. Доходженя показали, що то довголітний дозорець Іван Куцуй був тим, що закрадав пропавші річи і у него відобрано ще 100 К. із вкрадених гроший а крім того знайдено пропавший вже давнійше бронзовий каламар, ручники, оліві, ліхтарню міску. Куцуя арештовано.

— **Утопив ся.** Дня 11 с. м. около 6 год. по полудни утопив ся в Гусятині в Збручи машиніст з горальні в Личківцях Франц Шуль утікаючи перед жидами Берішем Вінклером і Мошком Пфефером, що бігли попереду других за Шулем, прихопивши его на тім, що він занечищував уличку межи їх домами. Жиди кидали в него камінем, а відтак гнали ся за ним через місто. Шуль хотів ратувати ся перед жидами втечею через Збруч на другу сторону і скочив до води але попав у плеьо і мимо ратунку росийских вояків з другої сторони утопив ся. Против Вінклєра і Пфефера внесено карне донесень до суду.

— **Скоропостижною смертию** померла дня 4 с. м. в арешті громадскім в шпитали жебрачка незвістного назвиска і походженя, котру арештовано на жаданє місцевого латиньского сьвященника за неприличне поведенє. Здаєсь, що она була несповна розуму. Полишила хлопця, котрого поручено громаді удержувати аж доки не буде звістно, де він приналежний.

— **Померли:** О. Евген Лотоцкий, парох в Лешневі, брідского декаката, львівскої архиепархії, упокоїв ся дня 14 с. м. в 55 році житя і 30 році сьвященьства. — О. Иосиф Подлуский, парох в Любинях, яворівского деканата, перемиської епархії, упокоїв ся дня 13 с. м. в 63 році житя а в 37 р. сьвященьства.

— **Від Товариства „Руских Женщин в Станиславові.** Пригадуємо, що Тов. „Руских Женщин" також і в будучім році шкільнім буде утримувати під своїм зарядом інститут для дівчат. Помешканє, на тую ціль призначене, єсть вигідне, о 6 просторих комнатах і городом. Інститутки будуть ходити до школи публичної, а окрім того побирати в інституті науку історії і літератури руской та гри на фортепяні. Зголошеня устні або письменні принимає до 31. серпня 1901 завідательска інститута, Вп. п. Витошиньска, ул. Казимирівска, ч. 46. *Видл.*

— Ні, дійстно... я вже о тім не думав... аж до тої хвилї, коли я третого дня дістав депешу з Бадену, в котрій мені сказали, що мій лист з грішми віддали назад на почту, щоби мені єго звернула.

Бідний Жак передвчера відобрав собі житє о півночи... в тій самій хвили, коли моя нічна лямпа з тим якимсь шелестом, як би щось тріскало, погасла, а то так затріщало як би хтось вптягав пістолет...

Бріняк відкашляв трохи, щоби мати чистійший голос, бо під конець якось дивно стратив був голос.

— От тому то я дуже уважаю на то, щоби мій син навчив ся красно писати — сказав він і усьміхнув ся якось сумно.

ЗБИТОЧНИК.

Річ діє ся в Парижи. Місце: улиця, де найбільший рух. Особи: пан Бум, один грубий панок, один тонкий панок, два поліцаї, люди, дорожки, омнібуси. Час: 4 година по полудни, коли на улици множество людий і возів. Сцена I. Пан Бум, якось дуже дивно убраний іде дуже борзо і несе під пахою щось завиненого в ґазеті та відзиває ся до грубого пана, котрого стрічає: Перепрашаю Вас, мій пане... Грубий панок (стає): Чого Вам треба?.. Пан Бум (здоймає чемно капелюх): Я міский урядник і маґістрат казав мені змірити тут ширину улиці. Я то зроблю в одній хвильці. Може би Ви були так ласкаві та подержали мені міру, щоби я єї розтягнув. — Грубий панок: Чомуж би ні... дуже охотно! Він бере з важною міною конець міри а пан Бум розтягає єї. Поліцай стоїть з повним респектом і дивить ся, що урядник робить. Пан Бум іде скоренько через улицю і розтягає міру, а при тім дає візникам знак, щоби трохи зачекали. Візники здержують коні а люди стають і дивлять ся. — Сцена II. На другім боці улиці зачіпає пан Бум якогось худого панка, що як-раз навинув ся єму під руку. Пан Бум: Перепрашаю Вас, мій пане.. Худий панок (стає): Чого хочете?... Пан Бум (здоймає чемно капелюх): Я міский урядник і маґістрат казав мені змірити тут ширину улиці. Я то в одній хвили зроблю. Будьте лиш так добрі та подержіть мені конець міри, щоби я по тамтім боці міг записати... Худий панок: Чому ні, дуже радо! Він бере з важною міною другий конець міри в руки, а поліцай стоїть з повним респектом і дивить ся що урядник робить. Пан Бум тимчасом замішав ся поміж стоячих людий і щез в товпі. Аж коли відійшов досить далеко, сів собі мов би не знав нічого, коло круглого столичка перед каварнею, казав собі дати чарочку полинівки і дивить ся та дивить ся на тих кількадесять возів та омнібусів, що стоять на улици, а котрих клєнуть один більше як другий. Сходить ся щораз більше людий а всї кричать та розпитують, що стало ся, але ніхто не знає нічого сказати. Тимчасом грубий і худий панок стоять з поважними мінами і держать міру в руці чекаючи аж верне урядник.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 17 серпня. Вчера настала у Відни несподівана зміна воздуха, настав холод і падав дощ. В Тироли падав сніг.

Льондон 17 серпня. Бюро Райтера доносить з Міддельбурґа: Відділ ґен. Френча дістав ся в засідку. Близших вістий нема; здаєсь що компанія мала великі страти.

Гаґа 17. серпня. Президент Крюґер запротестував против проклямациї льорда Кічепера, на основі §. 20. гаґскої конференциї і домагає ся інтервенциї держав в тій справі.

Ішль 17 серпня. Міністер справ заграничних ґр. Голуховский був вчера на півтора годинній авдиєнциї у Цісаря.

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові

при ул. Краківскій ч. 9 продає вино шампаньске Йосифа Терлєй, і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC-" по дуже приступних цінах.

СТЕЛЛЯ

найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй. ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболєвский** годинникар у Львові. площа Марийска (готель французкий).

Найвисші відзначення від Дирекциї дібр Єго ц. і к. Вел. Цісаря Франц Йосифа І., від корол. угорских домен, від Вис. ц. к. Міністерства рільництва і ц. к. господарского Товариства у Відни і Академії винаходів в Парижи.

Оригінальні машини рільничі

Ф. ВІХТЕРЛЬЕ в ПРОСЦІЙОВІ

а іменно: знані січкарні „Ню Модель", „Польонія", „ТН" і „ТНА" о 3 і 4 ножах, сівники рядові „Монтанія", молотільні з кованими щитами, криті кірати і т. п. Млинки до очищуваня збіжа почавши від 78 К., трієри, праси до олію, ваги, сикавки огневі, знаряди ковальскі, міхи, бормашини, як і машини до шитя,

з першорядк ıх фабрик, поручають найдешевше

І. НАЙБЕРҐЕР і С-ка, Львів.

Склади у власнім домі при ул. ГОРОДЕЦКІЙ ч. 53, де також всілякі замовленя просимо присилати.

КНИГАРНЯ

Дра Волод. МІЛКОВСКОГО в КРАКОВІ

поручає

слїдуючі книжки наукові педаґоґа **Рейснера:**

НАЙЛІПША МЕТОДА

найлекша до дуже скорого а ґрунтовного виученя ся **чужої мови без учителя,** з поясненями **вимови** і з **ключем** на кінци кождої книжки:

„Самоук" **Росийско-Німецкий** по 15, 30, 52 кр. **Польско-Німецкий Самоук** вступний курс **(Елементар)** по 15, 30, 52 кр.; курс І-ший 90 кр., курс ІІ-гий зр. 2·30, комплет (разом оба курси) 3 зр.

„Самоук" **Польско-Французский,** курс І-ий зр. 1·80, — курс ІІ-гий зр. 4·8J. — Граматика Польско-Французка 1·80 зр.

„Самоук" **Польско-Анґлійский** курс І-ший зр. 1·12, курс ІІ-гий зр. 1·80, комплет зр. 2·62.

„Самоук" **Польско-Росийский** І-ший курс зр. 2·10, ІІ-гий курс зр. 2·70.

Французка Хрестоматія
(Chrestomathie Française) зр. 1·20.

Дістати можна у всїх других книгарнях.

„Fotografische Mittheilungen" одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феників. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолітоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).